

РЕШЕНИЕ

№ 6766

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7535** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № Ж-438 от 17.06.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране. На първо място твърди незаконосъобразност на Решението поради допуснати при издаването му съществени нарушения на административно – производствените правила след като с обжалвания акт Комисията се е произнесла решение се явява прието при неизяснена фактическа обстановка, доколкото КЕВР не е изяснила дали евентуалното присъединяване на Ф. действително би застрашило сигурността и качеството на снабдяване на клиентите с електрическа енергия. Счита, че липсата на мотиви, както и на ясни фактически основания в обжалвания акт нарушава пряко правото на защита на адресатите на атакуваното решение и е порок на административния акт, обосноваващ неговата незаконосъобразност. [фирма] е издало становище за присъединяване П-ВИ-1380/05.01.2021 г., съгласно което присъединяването на Ф. ще бъде осъществено 2024 г., доколкото за осъществяването му е необходима реконструкция с цел препятстване на влошаване на техническите показатели на електроснабдяването на съществуващите обекти, която реконструкция е заложена в инвестиционна програма на дружеството за посочената година. Моли съда да отмени постановеното Решение № Ж-438 от 17.06.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), като незаконосъобразно поради съществено нарушение на материалния и

процесуалния закон. В съдебно заседание се представлява от адвокат Т., която поддържа жалбата на сочените в същата основания. Претендира разноси съгласно списък, който представя.

Ответникът, Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител юрк. К., оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Т. И. Т., редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Софийска Градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, съобразно закона и вътрешното си убеждение, приема за установено следното от фактическа страна:

На 23.12.2020 г. в електроразпределителното дружество е постъпило подадено от г-н Т. Т. Искане EDN № 7620/23.12.2020 г. за проучване на условията за присъединяване на Ф., планирана за изграждане в УПИ VI-181, кв. 40, [населено място], [община], област В., към електроразпределителната мрежа.

Е. дружество след като извършило проучване е издало Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-1380/05.01.2021 г. Съгласно Раздел II, т. 2 от становището Присъединяването на енергийния обект на производителя ще се осъществи след реконструкция на клон „1“ на ВМНН, като съществуващите неизолирани проводници, бъдат заменени с нов усукан изолиран проводник (УИП), заедно с необходимата арматура и стълбове в участъка от трафопост ТП 2 с Б. до С. НН № 17 пред имота. В Раздел VI, т. 2 от становището на основание чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ и 116, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и във връзка с чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), с оглед предотвратяване влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района, присъединяването на заявения обект за производство на електроенергия към електроразпределителната мрежа на [фирма] ще е технически възможно след изграждане на съоръженията по точка II, т. 2 от становището, съгласно одобрена инвестиционна програма на [фирма] за 2024 г.

Недоволен Т. Т. подал жалба с вх. № Е-11Т-00-1/25.01.2021 г., в КЕВР, с която е инициирано административното производство.

Становище по жалбата е представено от ЕРС АД в писмо с изх. № 5667708/16.02.2021 г. и получено в КЕВР на 22.02.2021 г., с което са представени допълнени констативни протоколи с резултати от анализаторите за качество на електрическата енергия в предвиденото място за присъединяване на Ф.. Съгласно посоченото в протоколите електрическата енергия отговаря на нормативните изисквания преди планираното присъединяване на фотоволтаична електроцентрала.

С оглед на гореизложеното и с оглед на доказателствата представени по административното производство КЕВР е приела, че [фирма] не е доказало твърденията си, че присъединяването на Ф. ще доведе до влошаване качеството на електроснабдяването на обектите на клиенти в района, неправилно е издало отказ за присъединяване в документ, именуван „становище“ и не е спазило чл. 91, ал. 1 от

Наредба № 6, като не е определило условията и не е предоставило писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за проучване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането, въпреки че за тази услуга е получило заплащане на цена за проучване съгласно чл. 87, ал. 2, т. 2 от същата наредба. [фирма] неправомерно е издало Становище № П-ВИ-1380/05.01.2021г, с което е отказано присъединяването, вместо да определи условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ VI-181, кв. 40, [населено място], [община], област В..

С обжалваното решение Ж-438 от 17.06.2021 г. Комисията за енергийно и водно регулиране дава на [фирма] задължителни указания да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, на г-н Т. Т. за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ VI-181, кв. 40, [населено място], [община], област В., с посочен срок за изграждане и въвеждане в експлоатация на предвидената реконструкция на клон „1“ на ВМНН в участъка от трафопост ТП 2 [населено място] до С. НН № 17 до 30.12.2021 г. , за която Ф. присъединяването е отказано със Становище № П-ВИ-1380/05.01.2021 г. от [фирма]. При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е допустима.

Оспореният индивидуален административен акт- Решение № Ж-438 от 17.06.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата– чл. 144 и сл. са спазени– изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното решение и за бланкетност на изложените в него мотиви. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил обективно установените факти и обстоятелства, и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Съгласно чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ "разпоредбата на чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии". Видно от цитираната разпоредба и от събраните по делото

писмени доказателства, фактическият състав на чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ е спазен касателно обект Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане планирана за изграждане в УПИ VI-181, кв. 40, [населено място], [община], област В., като същият обект отговаря на изискванията на закона. Съгласно чл. 26, ал. 3 от ЗЕВИ за обектите с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането, а в случаите по чл. 27, ал. 5 - в срок до 15 дни от постъпване на искането. Процедурата за присъединяване на обекти по чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ е уредена в чл. 87 и сл. от Наредба № 6 от 24.02.2014 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/ и ЗЕВИ. Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към оператора на съответната разпределителна мрежа. В чл. 90 от Наредба № 6 законодателят е предвидил и възможност операторът на разпределителната мрежа да откаже да присъедини обект за производство на електрическа енергия. Според цитираната разпоредба операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. Това е единствената предвидена законова възможност за отказ от страна на съответния мрежови оператор. За да упражни това право, операторът на мрежата следва да мотивира отказа и да предложи нов срок за договаряне. В ал. 2 от същия член обаче е предвидено, че разпоредбата на, ал. 1 не се прилага за обектите по чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ (обектите по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ). В чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 е предвидено, че операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането, а в ал.2 е посочено, че в случаите по чл. 27, ал. 5 ЗЕВИ операторът извършва проучване, изготвя и предоставя писмено становище за условията за присъединяване в срок до 15 дни.

[фирма] е притежател на Лицензия № Л-138-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“, издадена от КЕВР. Съгласно т. 3.4.1. лицензиантът е длъжен да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията по закона. Това задължение кореспондира с чл. 116, ал. 1 от ЗЕ, съгласно който „операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия“. Нещо повече, [фирма], съгласно чл. 116, ал. 3 от ЗЕ, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на съответната електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. Видно от цитираните разпоредби законодателят е създал задължение на оператора на електроразпределителната мрежа да присъедини всеки

обект, като също така е длъжен да извършва разширение и реконструкция на мрежата. Неоснователно жалбоподателя е тълкувал превратно разпоредбите на ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането им вменяващи му отговорността да присъедини всеки бъдещ производител в посочен от него срок.

Съдът споделя мнението на КЕВР, че твърдения за влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти на електроразпределителната мрежа на [фирма], са несъстоятелни, тъй като, електроразпределителната мрежа е елемент от електроенергийната система на страната, а не е затворена отделна мрежа. Произведената електрическа енергия, ако не се консумира на място, ще бъде пренесена до по-близки или по-далечни консуматори по съоръженията на [фирма]. Ако не се консумира от клиентите на [фирма], тя ще бъде върната в преносната мрежа и преразпределена към други клиенти. [фирма] има законовото задължение да поддържа, изгражда и реконструира своята мрежа, както и да присъединява нови обекти на производители. В чл. 27 от ЗЕВИ е уредено разпределението на разходите за изграждане на присъединителните съоръжения, а именно: до границата на собственост на електрическите съоръжения - за сметка на производителя (ал. 1), от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването – за сметка на собственика на съответната мрежа (ал. 2).

На следващо място, [фирма] не е предоставило достатъчно данни за реализирани товари на клон „1“ от ВМНН, поради което твърдението, че присъединяването на Ф. би довело до колебания в напрежението на ВМНН, е изцяло недоказано. Още повече, че от предоставените протоколи № 434/02.03.2021г., № 433/02.03.2021г. от монтираните анализатори на качество на доставяната електрическа енергия в мястото на присъединените клиенти на ст. № 16 и ст. № 20 на клон „А“ от ВМНН на ТП 2 [населено място], в момента показателите на качеството отговарят на нормативните изисквания.

В издаденото становище освен техническите параметри на условията за присъединяване е записано в раздел VII, т.5 от становището, че присъединяването ще бъде възможно след изграждане на енергийни съоръжения съгласно одобрена инвестиционна програма за 2024 г. Съгласно разпоредбата на чл. 91, ал. 5 от Наредба № 6 срокът на валидност на издаденото становище е 6 месеца. При неподаване на искане за договор в срока на валидност на становището, процедурата по присъединяване се прекратява.

С оглед посочената нормативна регламентация издаденото становище, в което е посочено, че присъединяването ще бъде възможно след изграждане на съоръжения съгласно одобрена инвестиционна програма за 2024г., е незаконосъобразно. Становището е издадено на 05.01.2021г. и валидността му е до 05.06.2021г. В този смисъл няма как становището да важи до реализирането на инвестиционните намерения на Е. Север. На практика Дружеството макар да е определило условията за присъединяване на централата към електроразпределителната мрежа, всъщност е издало отказ по смисъла на чл. 90 от Наредба № 6. Това обстоятелство е видно от записа на текста в Раздел VI, т. 2 от становището. Съдът приема за правилно установено, че електроразпределителното дружество със Становище № П-ВИ-1380/05.01.2021г. е постановило отказ от изпълнение на лицензионни и законови задължения на оператора на електроразпределителната мрежа, а не

становище за присъединяване.

Съгласно чл. 28, ал. 1 ЗЕВИ операторите на преносната и разпределителните електрически мрежи във връзка с изпълнение на целите и мерките, заложи в Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници, включват в ежегодните инвестиционни и ремонтни програми средства за развитие на мрежите, свързани с присъединяването, преноса и разпределението на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници. Дейността на електроразпределителните дружества представлява естествен монопол върху електроразпределението по силата на чл. 43, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, съгласно който за една обособена територия се издава само една лицензия за разпределяне на електрическа енергия, поради което подлежи на административно регулиране от страна на КЕВР. Целта е да бъдат защитени интересите на потребителите и да бъде предотвратена опасността от злоупотреба с господстващо положение.

В случая КЕВР е постановил законосъобразен акт. Съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 АПК, ответникът има право на сторените в настоящото производство разноски, които съдът определя на основание чл.78 ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ж-438 от 17.06.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: